

Великий борсук саме косив траву перед своєю хатинкою, коли до нього прибів маленький.

— Привіт, великий борсуче! — крикнув маленький борсучок. — Яку пригоду ми хочемо сьогодні влаштувати?

— Ти можеш допомогти мені косити, — запропонував великий борсук.

— О-о-о-ой, — скривився борсучок. — Ніяка це не пригода. Ходімо ліпше рибалити!

Великий борсук зупинив газонокосарку перед дверцятами повітки й витер піт із чола. День був і справді спекотний. Можливо, маленький борсучок мав рацію.

— Ну гаразд, — озвався він. — Я підготую дві вудки та спакую пиріг. А ти тим часом накопаєш хробаків?

Річка жебоніла, сонце мерехтіло у воді, а травою прогулювалися жуки. Очі в маленького борсучка вже почали заплющуватися, як раптом щось смикнуло за волосінь.

— Бачиш, я що казав! — зрадів він. — Я перший щось упіймаю!

Це справді мала бути величезна рибина.
Вудка гнулася так, наче ось-ось зламається.
Та що ж висіло на гачку?

Великий борсук гучно розреготався.
— Оце так рідкісна велетенська риба!
Маленький борсучок розізлився.
— Нічого з мене сміятися. Може, я винен,
що хтось жбурнув черевик у річку?

